

Податкова консультація

Державна податкова служба України розглянула звернення щодо оподаткування ПДВ операцій з постачання послуг із популяризації торгівельних марок та/або найменування Товариства та, керуючись статтею 52 розділу II Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

Як зазначено у зверненні, у ході ведення своєї господарської діяльності, яка полягає у виготовленні та реалізації продукції власного виробництва (пива, сидру та інших напоїв), Товариство з метою популяризації найменувань торгівельних марок та розповсюдження інформації про товар, який Товариство продає під такими марками, укладає договори на придбання послуг із розміщення спонсорських матеріалів (телевізійних роликів та заставок, інформації про факт спонсорства на радіо), а також проводить фінансову підтримку заходів (концертів, фестивалів, тощо).

При цьому організатори таких заходів надають Товариству послуги з популяризації торгівельних марок. Такі послуги надають змогу в межах діючого законодавства інформувати потенційних споживачів про торгівельні марки та просувати торгівельні марки, під якими Товариство виробляє та реалізує свою продукцію.

Правовідносини між Товариством та контрагентами договорів на надання послуг з популяризації торгівельних марок Товариства, мають змішану природу і поєднують одночасно як ознаки операції із надання фінансової підтримки заходів виходячи із визначення терміну «спонсорство» так і ознаки операцій отримання послуг, оскільки за надані кошти Товариство отримує послуги із розміщення торгівельних знаків та/або свого найменування на матеріалах та ресурсах організаторів заходів в строки та на умовах, які детально визначені договорами.

Отже, з огляду на зміст звернення Товариству фактично постачаються послуги з популяризації торгівельних марок та/або найменування Товариства.

Засади рекламної діяльності в Україні та відносини, що виникають у процесі виробництва, розповсюдження та споживання реклами регулюються Законом України від 03 липня 1996 року № 270/96-ВР «Про рекламу» (далі – Закон № 270).

Відповідно до статті 1 Закону № 270 реклама – це інформація про особу чи товар, розповсюджена в будь-якій формі та в будь-який спосіб і призначена сформулювати або підтримати обізнаність споживачів реклами та їх інтерес щодо таких особи чи товару. Рекламні засоби - засоби, що використовуються для доведення реклами до її споживача.

Спонсорство - добровільна матеріальна, фінансова, організаційна та інша підтримка фізичними та юридичними особами будь-якої діяльності з метою популяризації виключно свого імені, найменування, свого знака для товарів і послуг.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються нормами ПКУ (пункт 1.1 статті 1 розділу I ПКУ).

Пунктом 44.1 статті 44 розділу I ПКУ встановлено, що для цілей оподаткування платники податків зобов'язані вести облік доходів, витрат та інших показників, пов'язаних з визначенням об'єктів оподаткування та/або податкових зобов'язань, на підставі первинних документів, реєстрів бухгалтерського обліку, фінансової звітності, інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків і зборів, ведення яких передбачено законодавством.

Платникам податків забороняється формування показників податкової звітності, митних декларацій на підставі даних, не підтверджених документами, що визначені абзацом першим пункту 44.1 статті 44 розділу I ПКУ.

При цьому фінансова, податкова, статистична та інші види звітності, що використовують грошовий вимірник, ґрунтуються на даних бухгалтерського обліку (пункт 2 статті 3 Закону України від 16 липня 1999 року № 996-ХІV «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (далі – Закон № 996)).

Отже, платники податків при визначенні порядку оподаткування здійснюваних ними операцій повинні керуватися одним із основних принципів бухгалтерського обліку – превалювання сутності над формою (операції обліковуються відповідно до їх сутності, а не лише виходячи з їх юридичної форми (стаття 4 Закону № 996)). Для цілей податкового обліку беруться до уваги економічні наслідки, створені господарськими операціями, а не особливості оформлення таких операцій.

Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділом V та підрозділом 2 розділу XX ПКУ.

Згідно з підпунктами «а» і «б» пункту 185.1 статті 185 розділу V ПКУ об'єктом оподаткування ПДВ є операції платників податку з постачання товарів/послуг, місце постачання яких відповідно до статті 186 розділу V ПКУ розташоване на митній території України.

Під постачанням послуг згідно з підпунктом 14.1.185 пункту 14.1 статті 14 розділу I ПКУ розуміється будь-яка операція, що не є постачанням товарів, чи інша операція з передачі права на об'єкти права інтелектуальної власності та інші нематеріальні активи чи надання інших майнових прав стосовно таких об'єктів права інтелектуальної власності, а також надання послуг, що споживаються в процесі вчинення певної дії або провадження певної діяльності. З метою оподаткування постачанням послуг, зокрема є постачання послуг з розміщення знаку відповідної торгової марки або самого товару чи послуги в кінофільмі, серіалі або телевізійній програмі, які є візуальними (глядачі лише бачать продукт або знак торговельної марки, продукт чи

торговельна марка згадується у розмові персонажа; товар, послуга чи торговельна марка органічно вплітаються в сюжет і є його частиною).

Правила формування податкових зобов'язань і податкового кредиту з ПДВ та складання податкових накладних / розрахунків коригування до податкових накладних і їх реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) встановлено статтями 187, 198 і 201 розділу V ПКУ.

Пунктом 187.1 статті 187 розділу V ПКУ визначено, що датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будьяка з подій, що сталася раніше:

дата зарахування коштів від покупця/замовника на банківський рахунок платника податку як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, а в разі постачання товарів/послуг за готівку - дата оприбуткування коштів у касі платника податку, а в разі відсутності такої - дата інкасації готівки у банківській установі, що обслуговує платника податку;

дата відвантаження товарів, а в разі експорту товарів - дата оформлення митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформлена відповідно до вимог митного законодавства, а для послуг - дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку.

Згідно з пунктами 201.1 та 201.10 статті 201 розділу V ПКУ при здійсненні операцій з постачання товарів/послуг на дату виникнення податкових зобов'язань платник податку зобов'язаний скласти податкову накладну в електронній формі з дотриманням умови щодо реєстрації у порядку, визначеному законодавством, кваліфікованого електронного підпису уповноваженої платником особи та зареєструвати її в ЄРПН у встановлені ПКУ терміни. Податкова накладна, складена та зареєстрована в ЄРПН платником податку, який здійснює операції з постачання товарів/послуг, є для покупця таких товарів/послуг підставою для нарахування сум податку, що відносяться до складу податкового кредиту.

Відповідно до підпункту «а» пункту 198.1 статті 198 розділу V ПКУ до податкового кредиту відносяться суми податку, сплачені/нараховані у разі здійснення операцій з придбання або виготовлення товарів та послуг.

Не відносяться до податкового кредиту суми податку, сплаченого (нарахованого) у зв'язку з придбанням товарів/послуг, не підтверджені зареєстрованими в ЄРПН податковими накладними / розрахунками коригування до таких податкових накладних чи не підтверджені митними деклараціями, іншими документами, передбаченими пунктом 201.11 статті 201 розділу V ПКУ (пункт 198.6 статті 198 розділу V ПКУ).

Враховуючи викладене та виходячи із аналізу норм ПКУ і вказаних вище нормативно-правових актів, опису питання і фактичних обставин, наявних у зверненні, повідомляємо:

Щодо питання 1

Об'єктом оподаткування ПДВ є операції з постачання товарів/послуг, місцем постачання яких відповідно до статті 186 розділу V ПКУ визначено митну територію України, а не цивільно-правові договори на постачання товарів/послуг.

З огляду на зміст звернення постачання Товариству послуг з популяризації торгівельних марок та/або найменування у розумінні норм підпункту 14.1.185 пункту 14.1 статті 14 розділу I та пункту 185.1 статті 185 розділу V ПКУ є операцією з постачання послуг, яка є об'єктом оподаткування ПДВ (якщо операція здійснюється платником ПДВ та місцем постачання таких послуг відповідно до статті 186 розділу V ПКУ визначено митну територію України).

Щодо питання 2

За операцією з постачання послуг із популяризації торгівельних марок та/або найменування платник ПДВ - постачальник таких послуг зобов'язаний визначити податкові зобов'язання з ПДВ та скласти податкову накладну на Товариство, а також зареєструвати її в ЄРПН у встановлені ПКУ терміни.

При цьому така податкова накладна, зареєстрована в ЄРПН, є підставою для Товариства на включення сум ПДВ, зазначених у ній, до складу податкового кредиту.

Щодо правомірності застосування в господарській діяльності вказаних у зверненні індивідуальних податкових консультацій та викладених у них висновків слід зауважити, що такі консультації були надані конкретним платникам податку на відповідні звернення, виходячи із опису питань і фактичних обставин, наявних у їх зверненнях, та мають індивідуальний характер.

Згідно з нормами чинного законодавства платники податку зобов'язані самостійно декларувати свої податкові зобов'язання та визначати сутність і відповідність здійснюваних ними операцій тим, які перераховані ПКУ.

Податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (пункт 52.2 статті 52 розділу II ПКУ).